

РЕШЕНИЕ

№ 24634

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5526** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. В. Л., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], срещу Заповед № Н-1060 / 24. 04. 2026 г. на главния секретар на Министерски съвет за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при издаването и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че не е налице действително съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност. Сочи, че не е изразила предварително съгласие за преназначаване на друга длъжност. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед. Претендира възстановяване на предишната длъжност. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – главния секретар на Министерски съвет, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Представя писмен отговор на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 24. 04. 2026 г., а жалбата е подадена в АССГ на 08. 05. 2026 г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна, при наличие на правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото няма спор, че жалбоподателят Е. В. Л. е била назначена на длъжността „главен

експерт“ в Дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ в Администрацията на Министерски съвет.

С Постановление № 47 на МС от 16. 04. 2026 г. (обн. ДВ, бр. 37 от 21.04.2026 г., в сила от 25.04.2026 г.) е изменен и допълнен Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация. С това постановление са направени редица изменения и в Устройствения правилник на МСНА, включително като се създава Дирекция „Сигурност“, а Дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ се закрива.

С докладна записка рег. № 02-04-229 / 22. 04. 2026 г. на главния секретар на МС до министър – председателя на Република България е предложено конкретна промяна в длъжностното разписание на администрацията на МС във връзка с измененията на ПМС № 47 от 16. 04. 2026 г.

Със Заповед № Н-931 / 22. 04. 2026 г. на министър – председателя е утвърдено длъжностно разписание на администрацията, в сила от 25. 04. 2026 г.

Със Заповед № Н-942 / 23. 04. 2026 г. на главния секретар на МС е преназначена Е. В. Л. на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Сигурност“, считано от 25. 04. 2026 г. На заповедта е отбелязано: „Отказвам да бъда преназначена“ – 24. 04. 2026 г. и подпис на служителя.

Със Заповед № Н-1060 / 24. 04. 2026 г. на главния секретар на МС е прекратено служебното правоотношение на Е. Л. поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, във връзка с утвърденото щатно разписание и поради отказа на служителя да бъде преназначен, считано от 25. 04. 2026 г.

С новото длъжностно разписание, в сила от 25. 04. 2026 г. дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ е закрыта, като на нейно място е създадена нова дирекция „Сигурност“.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, видно от представената (стр. 53) Заповед № Н-730 / 24. 02. 2026 г. на министър-председателя, според която на главния секретар на МС е възложено да изпълнява правомощията на орган по назначаването по отношение на държавните служители.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Изрично в оспорената заповед се сочи, заплащане на дължимото обезщетение за неспазения срок на предизвестие, поради което са неоснователно доводите за неспазено предизвестие.

Под съкращаване на длъжността се разбира намаляване, премахване за в бъдеще на определени бройки от длъжностното разписание на съответната администрация поради намаляване или премахване на определена или определени функции в държавната служба. Това води до прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията. От тази разпоредба следва, че белезите на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Когато една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. И двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

В случая е безспорно, че според новото щатно разписание от 25. 04. 2025 г. цялата и дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ е закрыта, като на нейно място е създадена нова

дирекция „Сигурност“.

В същото време изрично в приложената по делото докладна записка рег. № 02-04-229 / 22. 04. 2026 г. на главния секретар на МС е предложено от дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ 10 щатни бройки да се закрият, като 8 щатни бройки да преминат в структурата на новата дирекция „Сигурност“. Изрично е предвидено в тази дирекция 1 заета щатна бройка за главен експерт Е. Л..

В тази връзка е изготвена Заповед № Н-942 / 23. 04. 2026 г. на главния секретар на МС, с която Е. В. Л. е преназначена от длъжността „главен експерт“ в дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Сигурност“, считано от 25. 04. 2026 г., но служителя е отказал да бъде преназначен.

На основание чл. 82, ал. 1 от ЗДС, държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация, ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ.

Действително в конкретния случай, не е налице предварително писмено съгласие на държавния служител, но следва да се отбележи, че посочената норма не предвижда задължение за органа по назначаването непременно да предложи друга длъжност предвид използвания глагол „може“, а това е само една възможност, която не е длъжен да предприеме.

В тази връзка са неоснователни доводите на жалбоподателката изложени в писмените ѝ бележки относно неспазване изискванията на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл.

Безспорно, същата е отказала да заеме предложената ѝ длъжност, като всички доводи изложени от Л. относно тези изисквания биха били относими единствено при оспорване на Заповед № Н-942 / 23. 04. 2026 г. на главния секретар за преназначаването, но не и по настоящото дело, където предмет на оспорване е заповедта за прекратяване на служебното правоотношение поради съкращаване на длъжността.

По отношение на втората, предпоставка длъжността да не съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Видно от приложената (стр. 106) длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Сигурност“, задълженията за тази длъжност съществено се различават от тези да длъжността „главен експерт“ на Дирекция „Информационни и комуникационни технологии“, поради което съдът намира, че действително е налице съкращаване на длъжността. Освен това е безспорно, че дирекцията в която е работела жалбоподателката е закрыта.

Този факт се признава и от страна на Л., в представените писмени бележки, но в същото време са неоснователни доводите, че тази длъжностна характеристика не ѝ е била връчена.

Видно е, че промените в Администрацията на МС са вследствие на приетото ПМС № 47 на МС от 16. 04. 2026 г. (обн. ДВ, бр. 37 от 21.04.2026 г., в сила от 25.04.2026 г.), с което е изменен и допълнен Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, като именно с тези изменения се закрива Дирекция „Информационни и комуникационни технологии“ и се създава Дирекция „Сигурност“.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, в едномесечен срок от настъпилите промени по ал. 1 се разработва и утвърждава проект на изменената длъжностна характеристика.

Видно е, че новата длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Сигурност“ е утвърдена на 05. 05. 2026 г., поради което не е налице никакво нарушение на закона.

В същото време, при избора си кои държавни служители да съкрати административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, тъй като в Закона за държавния служител не

е въведено изискване да бъде извършван подбор, така както е предвидено с нормата на чл. 329 КТ. Съдът счита, че административният орган е разполагал с оперативната самостоятелност, по своя преценка да избере, правоотношенията с кои служители на агенцията да прекрати и при упражняването на това право е спазил изискванията за законосъобразност на административните актове.

Освен това на жалбоподателката е предложена съответната длъжност в новата дирекция, но същата е отказала да я заеме. В тази връзка са неоснователни доводите в писмените ѝ бележки, че не разполагала с информация за функциите и задълженията на новата ѝ длъжност, тъй като това би могло да бъде предмет на преценка при оспорване евентуално на заповедта за преназначаване или пък евентуално жалбоподателката да иска прекратяване на впоследствие на правоотношението на основание чл. 105 от ЗДСл.

В случая прекратяването на служебното правоотношение е извършено след влизане в сила на структурни промени и одобряването на новото длъжностно разписание, като безспорно длъжността, която е заемала жалбоподателката е съкратена.

Предвид гореизложеното заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Заповедта съответства на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията за форма на индивидуалните административни актове и на целта на закона. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са на лице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят отмяна на оспорената заповед.

Само за пълнота следва да се посочи, че в жалбата има и искане за възстановяване на заеманата преди прекратяването длъжност, което искане независимо от изхода на спора, е недопустимо, тъй като възстановяването (в случай на отмяна на заповедта за прекратяване, какъвто не е настоящия случай) става по силата на закона, ако се яви в съответната администрация, съобразно чл. 122, ал. 1 от ЗДСл.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, но такова искане няма направено, поради което разноски не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. В. Л., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № Н-1060 / 24. 04. 2026 г. на главния секретар на Министерски съвет за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането за възстановяване на заеманата преди прекратяването длъжност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

